

la humanitat

Any II : Núm. 332

Barcelona, divendres, 2 desembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfon: 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 :: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

EL PRESIDENT MACIA FA IMPORTANTS DECLARACIONS ALS PERIODISTES

El Sr. Companys serà el president de la Cambra. — Quan el president del Govern hagi de delegar poders ho farà en el Sr. Lluhi. — El Consell de Govern de la Generalitat sofrirà petites modificacions

A causa d'haver assistit a la inauguració d'un Grup Escolar dels de la Plaça d'Espanya, el President de la Generalitat ha hagut de rebre els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat una mica tard, contra el seu costum.

En més o menys les dues de la tarda, quan el senyor Macià ha arribat al seu despatx oficial acompanyat del cap dels Mossos d'Esquadra, senyor Pérez Farràs i del seu secretari polític, senyor Joan Alavedra. Immediatament, els periodistes s'hi han acostat i les preguntes s'han anat succeint, motivades, naturalment, per l'actual situació política de Catalunya i també pels rumors més o menys fonamentats que han publicat diversos diaris.

—Dilluns — ha començat dient el President — reuniré al saló de sessions els diputats de la majoria d'Esquerra Republicana de Catalunya per tal de canviar impressions referent als debats parlamentaris i alguns altres afers d'actualitat política.

La reunió es farà al saló de sessions perquè com sigui que es tracta de diputats de la Catalunya autònoma hi tenen un dret, com així també l'hi tenen els de les altres minories les quals si m'ho demanessin els hi cediria immediatament.

—Què n'hi ha gaires? — ha preguntat un dels informadors.

—De què? — ha preguntat el President — De Sajons?

—No; de minories.

—Les que hi hagi.

Crec — ha afegit el senyor Macià — que en aquella reunió es votarà qui serà el President del Parlament. Cosa natural tractant-se, com es tracta, del partit que tindrà majoria al Parlament. Crec que serà el senyor Lluís Companys per les seves dotes extraordinàries, car reuneix totes les condicions que es poden exigir per a ocupar un càrrec de la importància del que ens ocupa.

—I vice-president primer?

—Es fàcil que sigui el senyor Casanoves.

Com vostès no ignoren — ha seguit dient el senyor Macià — les Corts han d'eleger el President de la Generalitat, que serà al mateix temps President del Govern. És a dir que en una sola persona es reuniran els dos poders; el moderador i l'executiu. Jo, com és natural, algunes vegades hauré de delegar els meus poders en alguna altra persona. Naturalment que el meu desig i el meu primer pensament fou en Ventura Gassol, car una delegació d'aquesta importància ha d'ésser feta en una persona que estigui completament compenetrada amb el President efectiu i com sigui que ja s'ha fet públic si seria un o altre, em plau de dir públicament quin és el meu pensament.

Indiscutiblement que Ventura Gassol, que ha passat amb mi patint l'exili més de vuit anys, que hem canviat idees continuament, que coneix a fons quins són els meus ideals polítics, socials i culturals, que, en una paraula, em coneix perfectament, hauria estat el més indicat, però ell, i jo hi estic d'acord, no ha volgut acceptar-ho pel seu gran amor a la cultura.

Gassol desitja seguir esmerçant totes les seves activitats en l'obra cultural que ha portat a cap tota la vida i tractant-se d'una delegació de Cap d'un Govern, que per portar-ho a cap és necessari estar assabentat de tot el que diu la Premsa, de tot el que pensa l'opinió pública, en una paraula, que no pot portar a cap cap altra activitat, he adreçat el meu pensament envers la persona de Lluhi i Vallescà.

Lluhi i Vallescà, que és molt amic meu, per la qual causa no m'està bé fer-ne un gran elogi, per la seva pràctica parlamentària, per les seves dotes i condicions personals, és la persona més indicada. De manera, que quan delegui algun dels meus poders, serà en la persona de Lluhi i Vallescà.

Després d'aquestes paraules, el senyor President de la Generalitat ha preguntat als periodistes si desitjaven saber quelcom més.

—Es cert que les despeses del mestre Vives seran transportades a Barcelona? — ha preguntat un dels informadors.

—Sí — ha respost —. Ell indicà la seva voluntat en aquest sentit i a Madrid ja s'estan fent gestions, i la Generalitat trametrà un camió de la Casa de Caritat per

transportar el cos del malaguanyat Mestre, tal com es féu amb el plorat Albert de Quintana.

—S'ha pogut aconseguir que les tropes cobreixin els pas fins al Parlament?

—No ho sé, això no és cosa nostra.

—Què més ens podeu dir de nou? — ha insistit un periodista.

—Que demà tornaran de Madrid diversos consellers que hi són i es resoldran diversos afers, alguns d'ells d'importància.

—Es clar — ha dit un dels informadors —, les coses canvien...

—No tant com sembla — ha respost el President.

—Tenim el cas Companys...

—El cas Companys, no té res de particular. Si jo els vaig dir que probablement renunciaria a l'acta de diputat, fou perquè ell desitjava fer-ho, ben contra la meua opinió, puix que jo sempre he cregut que el seu lloc és al Parlament de Catalunya. Ell creia que era a Madrid, però jo finalment vaig aconseguir convèncer-lo.

—Qui el substituirà a Madrid?

—No hi ha res resolt, encara, sobre això.

—Es diu que serà el senyor Santaló...

—Es un dels noms que es diuen, però no s'ha acordat encara. No deixa, però d'ésser molt probable.

—Qui substituirà els actuals governadors civils de Catalunya?

—Això és cosa del Govern Central, ara que suposo que s'escoltarà la voluntat del partit que governa a Catalunya.

Dilluns — ha seguit dient —, hi haurà, al matí, la reunió, que ja coneixen, dels diputats de l'Esquerra i dels consellers del Govern de Catalunya, i a la tarda, hi haurà, al Parlament, una sessió preparatòria, a la qual, com és natural, hi assistiran tots els diputats electes.

—No trobo cap inconvenient en què ho sigui, però serà una reunió sense importància, en la qual únicament es tractaran coses d'ordre interior.

—Es nomenarà la Mesa d'edat?

—Crec que sí. No estic gaire assabentat d'aquests afers en aquests moments, però això prefereixo no dir res fins després de la reunió del dilluns, a la sortida de la qual els comunicaré tots els acords que s'hagin pres, car tinc interès en què es facin públics.

—Qui formarà el nou Consell?

—Els càrrecs que els he comunicat portaran, naturalment, alguns canvis en el Consell de Govern de la Generalitat de Catalunya, com també en poden produir les qüestions polítiques, però, en general, els asseguro que el Consell sofrirà ben poques variacions.

—Dimiteix el conseller del Treball?

—No ho crec, i penso que a ell no se li ha ocorregut. Ens veiem cada dia, canviem impressions continuament, i no m'ha fet la més mínima insinuació. Porta a cap el seu començ d'una forma que em plau extraordinàriament, i ell crec que està content del càrrec que ocupa.

—S'atorgarà algun càrrec al Parlament a la minoria de la Lliga Regionalista?

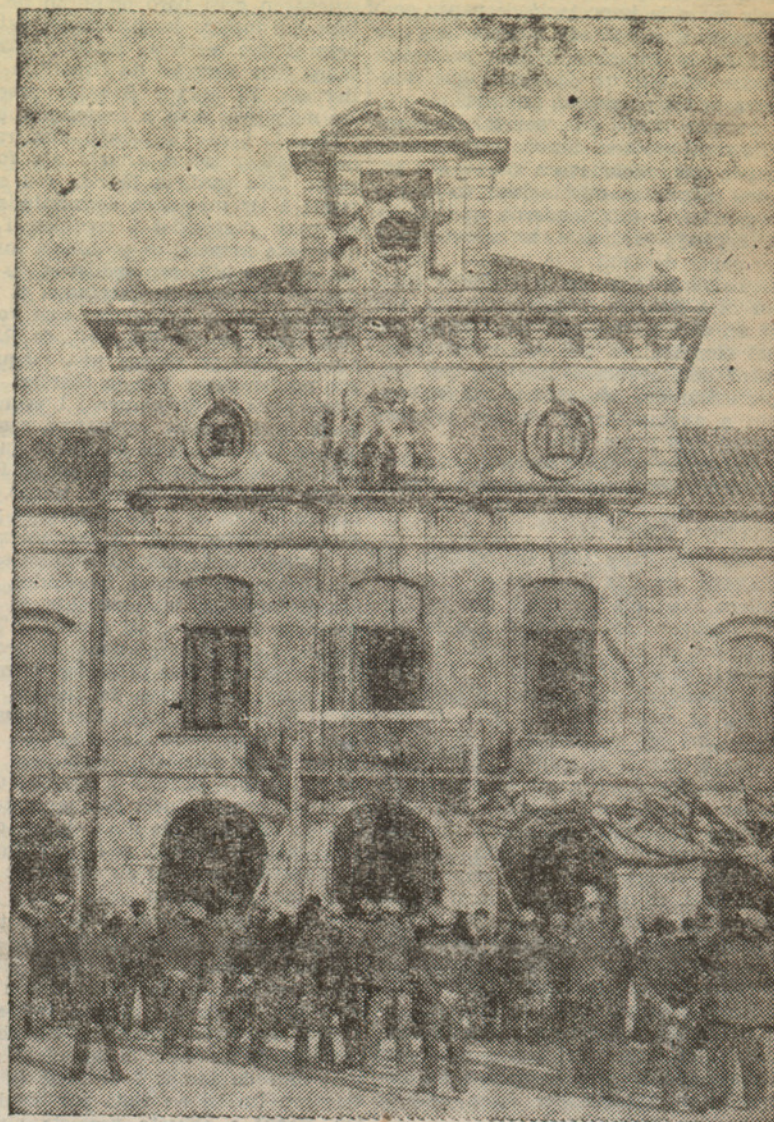
—Probablement un vice-president i potser un vice-secretari.

—Es cert que el senyor Pere Lloret, de Tarragona, ha ingressat a l'Esquerra?

—No en sé res i crec que jo ho sabria. He sentit algun rumor en aquest sentit, i fins crec que ho ha publicat algun diari, però no crec que hi hagi res en concret.

Seguidament ha dit el senyor Macià als periodistes, que venia d'assistir a la inauguració d'un dels hotels de la Plaça d'Espanya, al qual s'ha donat el nom de "Institucions Municipals de Cultura Francesc Macià", i que havia experimentat una forta emoció en veure tota aquella mainada, mancada fins ara d'escoles, que d'ara endavant podran tenir la instrucció cultural necessària. Quan tots aquells edificis estiguin habilitats — ha afegit el senyor Macià — tindran cabuda per a 7.500 alumnes, que creguin que ja convenia a Barcelona, desproveïda fins ara d'escoles.

En acomiadar-se dels periodistes els ha comunicat el senyor Macià que continuament estarà en contacte amb ells, com fins ara, car encara que delegui els poders com a President del Govern, els de President de la Generalitat no els delegarà mai.

Moment d'ésser retirat el vell escut de la façana del Palau del Parlament de Catalunya

ELS JESUITES ARRIBEN A BELGICA

La crisi de la marina mercant

I, tot seguit, ha estat notada la seva presència

A les darreries de la passada setmana, a la vetlla de les eleccions, foren repartits a la comca minera de Borinage, i amb força profusió, una "octava" invocant l'auxili del Cor de Jesús contra els "maleïts socialistes".

L'"oració de l'infant inquiet al seu dolç amic Jesús (així s'intitula aquesta joia literària) acaba amb les següents paraules:

"Cor Sant de Jesús, tu regnaràs a Bèlgica, que t'és consagrada! Regna damunt tots nosaltres!"

Espanya pot estar orgullosa d'haver exportat jesuïtes a Flandes; en certa manera, és una revenja.

Segons les dades més recents, i com a mostra eloqüent de la gravetat de la crisi mundial, reproduïm a continuació una estadística en la qual es consignen els tants per cent amarrats dels efectius totals de les flotes mercants dels països marítims.

Tonatge amarrat el mes de juliol de 1932:

Alemanya, 33 per 100 de la seva flota; Dinamarca, el 20; Espanya, l'11; Estats Units, el 24; França, el 28; Holanda, el 20; Anglaterra, el 18; Itàlia, el 25; Japó, el 8; Noruega, el 20; Suècia, el 10; altres països, el 20.

Aquesta crisi, que va esdevenint crònica, i que va aparellada a la depressió econòmica mundial, més aviat tendeix a agreujar-se, car el comerç no té aquella animació necessària.

I ENCARA SOM A LA TARDOR!!

Aquest hivern, probablement serà molt fred

Els primers freds han fet la seva aparició i això que encara som a la tardor. La pluja és una cosa que gairebé no ens manca des de fa uns dies i la neu ha fet ja la seva aparició en alguns llocs.

Hem volgut conèixer l'opinió de persona autoritzada en aquestes qüestions i aquesta opinió ens ha estat donada per persona competent.

—Hi ha un centre — ens ha dit — de pressions baixes situat entre les Açores i la Península Ibèrica, conseqüència del qual és el temps de pluges i tempestes que s'observa, no sols a la península, sinó també a una gran zona d'Europa. Aquesta pressió baixa té el seu origen en una gran borrasca que hi ha al Sud d'Irlanda.

Per altra part — segueix dient el nostre interlocutor — es troba damunt l'Europa Central una zona de pressions altes que és la que produeix vents freds que en topar-se amb les pressions baixes de l'altra banda, ocasionen vents carregats d'humitat.

—En trobar-se dos corrents, un de fred i un de temperat, es produeix fred?

—Produeix nevades, que ocasionen el fred. I aquest fred dura uns quants dies, fins i tant que aquests corrents no hagin desaparegut.

—Creieu que serà fred aquest hivern?

—No es pot assegurar res. Cal, però, esperar-ho així perquè, generalment, després d'un estiu benigne se succeeix un hivern fred.

—Causes?

—Una d'elles, molt important, és que, precisament, per aquesta benignitat de l'estiu no ha fet prou calor per a fondre el glaç de les altes muntanyes, i aquest glaç refreda bon xic els vents.

—Així creieu més probable el fred?

—Sí, sense poder assegurar res, podeu aconsellar els vostres amics que preparin per abrigar-se, puix els podria fer falta.

Ja ho sabeu, doncs. Pel que pugui ésser teniu a punt les flassades i els abrics. I si més no, estareu previnguts i això ja val la pena.

Els reaccionaris es disfressen de liberals

"Heraldo de Madrid" en el seu editorial diu el següent:

"¿Qué está en estos momentos fuera de la República? La oligarquía clerical, la plutocracia, el terrateniente feudal, la nobleza. ¿Es curioso? De estos grupos, que gobernaron tiránicamente alrededor de la Monarquía, recibiendo el favor de la corona contra el interés de la nación, sale ahora el doctrinarismo liberal. Y constituirían una fuerza despreciable e inocua, si el poder que le falta como número no estuviese compensado con el poder formidable que les proporciona la posesión de su dinero. ¡Liberalismo! Es decir, libre juego en el que puede vencer el que dispone de un arma más poderosa. No. Eso es de la época del morrión, sólo que entonces era de buena fe. Liberalismo empujado del espíritu de la época, sí. Que el Estado proteja primero los intereses de los desposeídos. Después, libertad plena. Pero estamos aún en ese momento previo. No nos dejemos engañar por la sugestión de unas frases del viejo repertorio liberal."

A L'EXPECTATIVA

El senyor Lerroux ajorna el seu viatge a Barcelona

Madrid, 2. — Encara que el senyor Lerroux digué anit als periodistes que avui sortiria cap a Barcelona, sabem que, més tard, decidí ajornar el viatge.

Sembla que el motiu de l'ajornament no és altre que el desig del senyor Lerroux de estar a Madrid, com a cap de la minoria republicana més nombrosa, per si la situació pública, un xic moguda, es compliqués.